

ת"פ 37095/02/16 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אברהם עופר אוחנה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

21 פברואר 2021

ת"פ 37095-02-16 מדינת ישראל נ' אוחנה

לפני כבוד השופט בכיר ג'ורג אמוראי

מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד חננאל שקלאר

המאשימה

נגד

אברהם עופר אוחנה - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

הנאשם

הכרעת דין

1. ביום 15.02.2016, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות **איומים** (לפי סעיף 192 לחוק העונשין), **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** (לפי סעיף 380 לחוק העונשין) ו**תקיפה סתם** (לפי סעיף 379 לחוק העונשין).

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 15.04.2015 בשעה 15:30 או בסמוך לכך, באתר בניה באילת, קילל הנאשם את המתלונן: "יא מניאק, הומו, מזדיין בתחת, לא צריך לתת לך תשובות", וזאת על רקע ייכוח שהתקיים בין המתלונן לנאשם שעניינו דאגת המתלונן לכלבתו של הנאשם.

מיד ובהמשך, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו: "הא כן עכשיו אני אראה לך מה זה, אני אפוצץ לך את הצורה יא מזדיין בתחת", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. מיד ובהמשך, התקרב הנאשם למתלונן ותקף אותו, בכך שהכה אותו במכת אגרוף באמצעות ידו הימנית בצד השמאלי של פניו וצווארו. כתוצאה מכך, סבל המתלונן מכאבים בלסתו ובצווארו ונגרמה לו אדמומיות בצד השמאלי בצווארו ובפניו. מיד ובהמשך, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו "יא מניאק, יא מזדיין, אני אפרק אותך", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו. מיד ובהמשך, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו באמצעות שתי ידיו בכתפיו של המתלונן, עד שנאלץ המתלונן להתרחק מהמקום".

3. במענה לכתב האישום, הכחיש הנאשם באמצעות באת כוחו, את העבירות המיוחסות לו. הנאשם אישר כי נכח במקום ובמועד הנקוב בכתב האישום, וכן כי במועד זה פגש את המתלונן. לטענתו, המתלונן הסיג גבול לתוך אתר הבניה בו עבד בתירוץ שהוא דואג לכלב של הנאשם. המתלונן נכנס לאתר והחל לשאול אם נותנים לכלב לשתות ובשלב מסוים החל לאיים, להיצמד לנאשם ולמנוע ממנו לעזוב את המקום. עוד נטען, כי המתלונן אחז בידו במכשיר הטלפון והחל לומר דברים: "אתה מאיים עלי, תן לי

בוקס, תן לי בוקס". עוד נטען, כי בזמן בו המתלונן נצמד אליו ומנע ממנו לעזוב את המקום, הנאשם דחף את המתלונן, עזב את המקום ותוך כדי הליכה כעס על המתלונן וקילל אותו.

4. ביחס לעדים ביקשה באת כח הנאשם לחקור נגדית את ע.ת. 1, 3 ו-6.

לאחר תחילת שמיעת הראיות ביקשה באת כח הנאשם לחקור נגדית גם את ע.ת. 8.

5. במסגרת פרשת התביעה העידו ע.ת. 1- המתלונן יהונתן רבינוביץ. ע.ת. 6 - השוטר מקסים קולסניקוב. ע.ת. 3- השוטרת ספיר נאבל וע.ת. 8- רכז משל"ט דרום נחום מזוז. הוגשו המסמכים הבאים: ת/1- דיסק הכולל הקלטות שביצע המתלונן ותמונות שתיעד המתלונן. ת/2(א)- דוח פעולה מיום 16.04.2015, שערכה ע.ת. 3. ת/2(ב)- דוח פעולה מיום 15.04.2015, שערכה ע.ת. 3. ת/3- מזכר תמלול מיום 15.04.2015 של שיחות 100 שביצע המתלונן ביום האירוע. ת/4- אמרת הנאשם מיום 16.04.2015. ת/5- מזכר מיום 15.04.2015, שערך ע.ת. 4. ת/6- דוח עימות מיום 27.10.2015. ת/7- תעודת עובד ציבור מיום 19.04.2015, שנערכה ע"י ע.ת. 8. ת/8- תעודה רפואית מיום 15.04.2015.

6. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם והוגשו המסמכים הבאים: נ/1- רשימת תיקים מאתר נבו בהם היה המתלונן צד להליך. נ/2- החלטות ופסקי דין בתיקים בהם היה המתלונן צד להליך.

7. במסגרת הסיכומים עתרה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו. נטען, כי עדות המתלונן היתה עיקבית וקוהרנטית ונמצאו לה מספר חיזוקים ובכלל זה: הדיווח המידי למוקד 100, תיעוד החבלות ותעודה רפואית. לטענת המאשימה גרסת הנאשם אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר וכן לא עם ההקלטות שהקליט המתלונן במהלך האירוע.

8. במסגרת הסיכומים עתרה ב"כ הנאשם להורות על זיכוי הנאשם. לטענת ההגנה, עדות הנאשם הגיונית, קוהרנטית ועולה בקנה אחד עם חקירתו במשטרה. לעומת זאת, עדות המתלונן והתנהלותו מעלה קושיות ותהיות. בסיכומיה הפנתה ב"כ הנאשם לחלקו של המתלונן באירוע, לסתירות ביחס למיקום התקיפה (בפנים או בצוואר), להתנהלות התמוהה של המתלונן (צילם את הנאשם לפני האירוע), לקשיים ביחס לקביעת ממצא של חבלה, להימנעות של המשטרה מלחקור עדי ראיה וכן להתנהלות הכללית של המתלונן בהגשת תביעות אזרחיות רבות וקביעות בתי המשפט בעניינו בהליכים בהם נקט. עוד נטען, כי אין בהקלטת מוקד 100 שצורפה לתיק, בכדי לשלול את טענת הנאשם לפיה בעת שיחת המתלונן עם המוקד, צעק המתלונן לעבר הנאשם "בוא תן בוקס". ביחס לעבירת האיומים נטען, כי המתלונן לא העיד ביחס לתוכן האיום. ביחס לדחיפה נטען, כי המדובר במעשה קל ערך ועומדת לנאשם הגנת "זוטי דברים". בנוסף נטען להחלת טענת הגנה עצמית וכן טענת הגנה מכח סעיף 18 לחוק המקרקעין וכן טענת הגנה מן הצדק בשל מחדלי חקירה.

9. לאחר בחינת העדויות והראיות, בית המשפט קובע כדלקמן:

א. המאשימה הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, את עבירות האיומים והתקיפה סתם, המיוחסות לנאשם בסעיפים 2, 4 ו-5 לכתב האישום.

ב. המאשימה לא הוכיחה, מעבר לכל ספק סביר, את יסוד "החבלה" הנדרש להרשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, המיוחסת לנאשם בסעיף 3 לכתב האישום, אלא הוכח, כי הנאשם תקף את המתלונן מבלי שגרם לו לחבלה, ולפיכך הוא מורשע בעבירה נוספת של תקיפה סתם.

10. ההתרשמות הכללית של בית המשפט מהעדויות ומהראיות הינה כזו הקושרת את הנאשם לאירועים, זאת לנוכח עקביות גרסת המתלונן, תוכן עדותו, סמיכות הזמנים בין האירוע לבין הגשת התלונה ואופן השתלשלות האירועים. המתלונן הגיש תלונה במשטרה בסמוך לאירוע ותלונתו היתה מפורטת מבלי להפחית מחלקו. כך גם עדותו בבית המשפט היתה עקבית וסדורה. ביחס לנאשם בית המשפט התרשם, כי הנאשם ניסה להרחיק את עצמו מכל שימוש באלימות פיזית. כעסו ותסכולו מיחס המתלונן כלפיו היוו את הרקע לביצוע העבירות ועזיבתו את מקום האירוע, לאחר שנודע לו, כי המשטרה בדרכה למקום האירוע, ביטאה בנסיבות תחושת אשם.

11. יחד עם זאת, יש לבחון את עדות המתלונן תוך שימת לב לחלקו באירוע.

תחילתו של האירוע במפגש יזום של המתלונן בנאשם. המתלונן נכנס לתוך אתר העבודה בו עבד הנאשם, התריס כלפיו והאשימו בהזנחת וסיכון הכלבה שנכחה באתר העבודה. המדובר בכלבה השייכת לנאשם ובית המשפט התרשם, כי המתלונן, שהינו עורך דין במקצועו, פעל בצורה מתריסה כלפי הנאשם וגרם להתלהטות הרוחות במקום. על עוצמת הכעס והאשמות שליוו את האירוע ניתן היה להתרשם מעדות הנאשם ומעדות המתלונן. אין בין הנאשם לבין המתלונן היכרות מוקדמת ותמוה מדוע בחר המתלונן, להתעמת עם הנאשם במקום לדאוג לכלבה. לא נטען ולא הוכח כל טענה ביחס להזנחת הכלבה על ידי הנאשם ובית המשפט התרשם, כי המדובר היה בתחושתו הסובייקטיבית של המתלונן בלבד.

12. **ביחס לעבירת האיומים** - עדות המתלונן היתה משכנעת ונתמכה בראיות נוספות.

המתלונן בעדותו פירט את הנסיבות שהובילו את הנאשם לאיים עליו וכן פירט את תוכן האיומים (חקירתו הראשית- עמ' 19 שורה 31-34, עמ' 20 שורות 12-13. ובחקירה נגדית- עמ' 29 שורות 3-8 לפרוטוקול מיום 12.11.2020) וזאת בדומה לדברים שהטיח בפני הנאשם בעת העימות שנערך ביניהם (ת/6 שורה 12). ההקלטות שביצע המתלונן במהלך האירוע (ת/1) - תומכות בעדותו ביחס לעבירת האיומים. בהקלטה נשמע הנאשם מקלל ומתלהם כלפי המתלונן תוך שקולו הולך ונלחש בשל כך שעשה כן במהלך עזיבתו את המקום. הנאשם אישר, כי קילל את המתלונן (כך בחקירתו, ת/4 שורה 66 וכך בעדותו עמ' 56 שורה 21 ובעמ' 57 שורה 22 לפרוטוקול) והכחשת האיום על ידו אינה מתיישבת עם סערת הרגשות בה היה נתון במהלך האירוע.

המתלונן העיד על איום ברור ומפורש, לפגיעה בגופו ("אני אפוצץ אותך" אני אזיין אותך"), ובאופן שמתיישב עם מכלול הנסיבות (מצבו הנסער של הנאשם והקללות שהשמיע לעבר המתלונן). קשיי המתלונן לדייק בתוכן האיום נבע בשל חלוף הזמן. יחד עם זאת, בעדותו הפנה המתלונן לאמירות פוגעניות ומאיימות כפי הזכור לו ומסר, כי הניסוח המדויק מופיע בתלונה שמסר במשטרה. המתלונן לא עומת עם גרסתו במשטרה, ביחס לתוכן האיום, ובית המשפט מוצא לקבל את גרסתו שנתמכה בראיות נוספות. דוח הפעולה (ת/2(ב)) שנערך ע"י ע.ת. 3, אמנם אינו מציין איומים אלא רק קללות וצעקות, אך במכלול הנסיבות אין בחסר זה כדי לכרסם בראיות המאשימה. עדויות וראיות אלו מבססות את התשתית הראייתית הנדרשת להרשעת הנאשם בעבירה זו.

13. **ביחס לעבירת התקיפה סתם (דחיפה)** - עדות המתלונן היתה משכנעת ונתמכה בראיות נוספות. המתלונן בעדותו תיאר את אופן הדחיפה, הנסיבות שקדמו והובילו את הנאשם לדחיפתו, וכן השלב בו הדחיפה בוצעה וזאת באופן מפורט שמתיישב עם השתלשלות האירוע וכן עם גרסת הנאשם עצמו.

כך בחקירתו הראשית העיד המתלונן: "התקרב אלי והדף אותי פה עם שתי ידיים" (עמ' 19 שורה 30 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית, ביחס לתקיפה זו, נשאל המתלונן רק האם הוא חסם לנאשם את הדרך והשיב לשאלה זו בשלילה (עמ' 28 שורה 32 ועמ' 37 שורה 10 לפרוטוקול).

עדות הנאשם תומכת בגרסת המתלונן. הנאשם בעדותו הודה למעשה בתקיפה "דחפתי אותו נכון" ... הייתי חייב לדחוף אותו כי הוא עמד לי בדיוק איפה שאני אמור לצאת מהאתר" (עמ' 57 שורה 22 ושורה 24 לפרוטוקול) וזאת בדומה לגרסה שמסר בעת שנחקר במשטרה, שם אישר במפורש, כי דחף את המתלונן (ת/4 שורה 49, 56, ו-67). גם במהלך העימות הודה הנאשם למעשה, כי דחף את המתלונן (ת/6 שורות 23, 32 ו-36). התנהלות הנאשם בשלב הזה, תמוהה ומחשידה ומבטאת תחושת אשם, שכן בשלב הזה הנאשם ידע, כי המתלונן הזמין ניידת משטרה, אך במקום להמתין לניידת, בחר לדחוף את הנאשם ולעזוב את המקום. עדויות אלו, מבססות את התשתית הראייתית הנדרשת להרשעת הנאשם בעבירה זו.

14. **ביחס לעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש** - אגרוף לצד השמאלי של הצוואר והפנים - בית המשפט שוכנע, כי הנאשם הכה את המתלונן (באמצעות ידו הימנית בצד השמאלי שבין הצוואר לפנים), אלא שלא ניתן לקבוע בוודאות הנדרשת בפלילים, כי נגרמה לנאשם החבלה הנטענת בכתב האישום - כאבים בלסת ובצוואר ואדמומיות בצד השמאלי בצוואר ובפנים. הפער בין הראיות ביחס לאופן התקיפה - אגרוף או סטירה, לפנים או לצוואר, הינו פער שולי שניתן להסבירו בלחץ הדיווח למוקד 100 ואין בו כדי לכרסם בראיות המאשימה. ביחס לגרימת החבלה הנטענת קיים קושי לקביעת ממצא לנוכח הראיות והעדויות.

15. **ביחס לתקיפה** - עדות המתלונן היתה משכנעת ועיקבית ונתמכה בראיות נוספות.

במסגרת חקירתו הראשית העיד המתלונן שהנאשם: "התקרב אלי ועם יד ימין שלו נתן לי באגרוף, נתן לי פשוט

פיצוץ פה. פשוט פיצוץ פה. אני הייתי בהלם, אני פשוט הייתי בהלם... (עמ' 19 שורות 28-29). בהמשך העיד: "אני פשוט מדגים לבית המשפט בצורה הכי ברורה בעורף, בין העורף לבין הלסת...נכון עם יד ימין שלו, ופשוט היו לי כאבים גם בעורף, גם בשיניים, גם בלסת" (עמ' 19 שורה 15). במסגרת חקירתו הנגדית, וביחס לשאלה מדוע למוקד 100 דיווח על סטירה (ולא אגרופ) השיב: "...אני אומר לך בצורה הכי חדה וברורה אני זוכר את האגרופ, אני זוכר את המכה, אני זוכר עד היום את האגרופ ואת המכה ואת הדחיפה, חד משמעית" (עמ' 28 שורות 9-15).

דוחות הפעולה (ת/2(ב), ות/5) של שני השוטרים שהגיעו למקום האירוע וכן עדותו של השוטר, ע.ת 6, שגבה את תלונת המתלונן בתחנת המשטרה לאחר מכן ביום האירוע, תומכים בעדות המתלונן ביחס לתקיפה. כך גם תמלול השיחה של המתלונן למוקד 100 תומך בעדות המתלונן.

השוטרים שהגיעו למקום האירוע מציינים בדוחות הפעולה, כי המתלונן מסר להם שהותקף על ידי הנאשם. כאמור, קיים פער בין הדוחות והתמלול של השיחה למוקד 100 ביחס לאופן התקיפה (אגרופ או סטירה, לפני או לצוואר) ואולם המדובר בפער שולי שניתן להסבירו בלחץ הדיווח ואין בו כדי לכרסם בעדות המתלונן ביחס לעצם התקיפה.

16. הנאשם הכחיש את התקיפה הנטענת במהלך חקירתו במשטרה, בעימות, במענה לכתב האישום וכן בעדותו בבית המשפט, ואולם הכחשתו לא כירסמה בעדות הנאשם ובראיות שתמכו בעדותו.

17. ביחס לחבלה - קיימים פערים בין גרסת המתלונן לבין ראיות נוספות אחרות (דוחות הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום האירוע והתעודה הרפואית).

עדות השוטר, ע.ת 3 מחלישה את גרסת המתלונן ביחס לחבלה. השוטר שימשה כסיירת, הגיעה למקום האירוע, פגשה את המתלונן, שוחחה עם עדים פוטנציאליים שהיו במקום וערכה מזכר. בעדותה ציינה, כי לא הבחינה בסימנים על המתלונן (עמ' 46 שורה 4) בדומה לאמור בדוח הפעולה שערכה ביום האירוע (ת/2(ב)) שם ציינה: "לצין כי על יונתן אין סימני אלימות והוא מסר כי לא זקוק לטיפול רפואי".

התעודה הרפואית (ת/8) מעוררת גם היא מספר קשיים ביחס לחבלה הנטענת. המדובר בכתב שחרור מהמרכז הרפואי יוספטל מיום 15.04.2015 (יום האירוע). על המכתב חתום הרופא ע.ת 9. ב"כ הנאשם וויתרה על העדת העד והמכתב הוגש לבית המשפט. שעת הקבלה למיין המודפסת על גבי המסמך הינה 17:27. תחת הכותרת "תולדות המחלה" נרשם: כשעתיים טרם קבלתו נחבל על ידי אגרופ לאיזור הצוואר ולסת תחתונה משמאל". תחת הכותרת "בבדיקתנו" נרשם: "...פה ולוע: ללא המטומה בחך. אוזניים: ללא המטומה דימום או פרפורציה בתופית. צוואר: ללא נפיחות/המטומות, ללא רגישות בעמ"ש צווארי. טווח תנועה מלא, ללא דפורמציות או רגישות בלסת תחתונה תחתונה...". ותחת הכותרת "לסיכום" נרשם: "בן 42 מאילת בריא בד"כ הגיע בשל חבלה בצוואר מימין, ללא ממצאים בבדיקה גופנית...". המדובר במסמך שהוגש מבלי שעורכו נחקר. המסמך נערך כשעתיים לאחר האירוע. החבלה בצוואר המאוזכרת במסמך הינה רישום מפי המתלונן, שכל

כולה עדות מפי השמועה. ובמסמך נרשם במפורש שאין ממצאים בבדיקה הגופנית לרגישות, המטומות, נפיחות או דימום".

לעדו של השוטר, ע.ת. 6, שגבה את תלונת המתלונן ותיעד את החבלות שעל גופו, משקל נמוך, הואיל וקדמו לו בזמן שני שוטרים שלא הבחינו בכל חבלה על המתלונן וגם התעודה הרפואית שאין בה כל ממצא ביחס לחבלה.

18. ראיות אלו מחלישות את גרסת המתלונן, ביחס לחבלה הנטענת, ואין מאפשרות לקבוע ממצא עובדתי ביחס לחבלה מעבר לספק סביר.

19. בנסיבות אלו, הוכח בפני בית המשפט, כי הנאשם תקף את המתלונן, תקיפה סתם, באמצעות מכה בידו הימנית לצד שמאל שבין הצוואר לפנים, אך לא הוכח, כי נגרמה למתלונן חבלה של ממש כמתואר בכתב האישום.

20. טענות ההגנה לסייג הגנה עצמית והגנת מחזיק במקרקעין- נדחות.

באשר לסייג הגנה עצמית- ההגנה לא הציגה ראיות לנחיצות הפעולה וכן לסכנה לפגיעה מוחשית בה היה נתון הנאשם. מחומר הראיות עולה, כי הנאשם לא היה בסכנה לפגיעה מוחשית מצד המתלונן. הנאשם נקט באלימות הואיל ולא ידע להחיל את רצף האשמות וההתרסה של המתלונן כלפיו. הנאשם ידע, כי המתלונן הזמין משטרה למקום האירוע, כך עולה מעדותו ומחקירתו במשטרה, וחרף זאת הוא בחר לדחוף את המתלונן, להכותו, לאיים עליו ולעזוב את המקום. ומכאן שלא ניתן לקבל את טענתו להגנה עצמית.

הזכות לעשיית דין עצמי מכוח סעיף 18 לחוק המקרקעין מוקנית למחזיק בפועל וכדין במקרקעין אשר נושל משליטתו בקרקע. בענייננו הנאשם עבד באתר הבנייה ואינו בגדר "מחזיק" המקנה לו זכות, בהצטרף מספר תנאים, להשתמש בכח, וכאמור בית המשפט לא התרשם מנחיצות האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלונן.

21. טענות ההגנה ביחס למחדלי חקירה- הינם ביחס לפעולות אשר ניתן היה לנקוט כדוגמת חקירת שני הפועלים שנכחו באתר הבניה. בנסיבות השתלשלות האירוע והחקירות שבוצעו, בית המשפט לא התרשם, כי המדובר במחדלי חקירה שפגעו או קיפחו את הגנת הנאשם, בשים לב לכך שהפועלים מסרו לשוטרים שהגיעו למקום, כי לא ראו דבר וכן בשים לב לכך שזהותם של הפועלים, אשר עבדו עם הנאשם באתר, ידועה לנאשם והוא יכל לזמנם לעדות, ככל שסבר שיש בעדותם בכדי לתרום למחלוקת העובדתית בתיק.

22. טענת ההגנה לזוטי דברים- נדחית לנוכח טיב המעשה, נסיבות ביצוע המעשה והאינטרס הציבורי

במיגור תופעת האלימות. המדובר בנקיטה באלימות פיסית (דחיפה והכאה באזור הצוואר והפנים) בשילוב איומים לפגיעה בגופו של המתלונן, אשר אין בינו לבין הנאשם היכרות מוקדמת, וזאת על רקע קשייו של הנאשם להחיל את האשמות שהוטחו בו מצד המתלונן.

לסיכום:

23. הוצגו בפני בית המשפט עדויות וראיות משכנעות ומהימנות לדחיפת המתלונן ואיומים כלפיו.
24. הוצגו בפני בית המשפט עדויות וראיות לתקיפת המתלונן במכה לאזור הצד השמאלי שבין הפנים לצוואר.
25. לא הוצגו עדויות וראיות מספקות לקביעת ממצא עובדתי ביחס לחבלה.
26. לפיכך, בית המשפט מרשיע את הנאשם בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשפ"א, 21/02/2021 במעמד הנוכחים.

ג'ורג אמוראי, שופט בכיר

החלטה

ב"כ המאשימה יגיש טיעונים לעונש תוך 25 יום בצירוף פסיקה עם עותק לב"כ הנאשם, שתגיש טיעונים לעונש תוך 25 יום לאחר מכן בצירוף אסמכתאות עם עותק לב"כ המאשימה.

קובע להשלמת טיעונים בעל פה ושמיעת דבר הנאשם, ליום 28.4.21 שעה 14:15.

הנאשם מוזהר להתייצב.

ניתנה והודעה היום ט' אדר תשפ"א, 21/02/2021 במעמד הנוכחים.

ג'ורג אמוראי, שופט בכיר